

PASTORALĂ

la praznicul Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos
în anul Domnului 2023

† *Jeronim*
Episcopul Daciei Felix

Pastorală se va citi în bisericile parohiale din cuprinsul
Episcopiei Daciei Felix la Sfânta Liturghie, în ziua Praznicului
Nașterii Domnului, iar a doua zi, în filii.

PASTORALĂ

la praznicul Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos
în anul Domnului 2023

*Vestea Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos,
prilej de bucurie duhovnicească exprimată prin rugăciune și cântare*

†
Ieronim
Episcopul Daciei Felix

**Vestea Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos,
prilej de bucurie duhovnicească exprimată prin
rugăciune și cântare**

† IERONIM,
din mila și cu harul lui Dumnezeu
Episcopul Daciei Felix

*Preacuviosului cin monahal,
Preacucernicului cler și
Preaiubiților credincioși creștini din eparhia Daciei Felix,*

Har, bucurie, pace și sănătate de la Domnul nostru, Iisus
Hristos, întru toate bunăvoire cu prilejul Nașterii
Domnului, Anului Nou și Bobotezei,
Iar de la Noi arhieresti și părintești binecuvântări!

*„Hristos S-a născut, măriți-L! Hristos din ceruri,
întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați
Domnului, tot pământul! (Psalmi 95, 1) ... Hristos S-a întrupat,
bucurați-vă, tremurând și veselindu-vă în același timp:
tremurând din pricina păcatului, veselindu-vă din pricina
nădejdi!”*

(Sf. Grigorie Teologul, *Predică la Nașterea Domnului*¹)

¹ Sf. GRIGORIE TEOLOGUL, *Predică la Nașterea Domnului*, în revista *Mitropolia Banatului*, nr. 10-12 (octombrie-decembrie), anul V (1955), traducere: redacția revistei, p. 4.

Dreptmăritori creștini,

Bucuria Nașterii Mântuitorului, în Betleemul Iudeii, ne-a înveșmântat, și în acest an, în chip deosebit! „O, ce veste minunată în Betleem ni s-arată..” amintește un cunoscut și drag colind românesc, pe care copiii de toate vârstele îl rostesc, în ajun de praznic, cu multă veselie! Iar o cântare liturgică specifică perioadei ne îndeamnă pe toți la sărbătoare: „Să se bucure cerul, să se veselească pământul! Că S-a născut pe pământ Mielul lui Dumnezeu, dând izbăvirea lumii”².

Ce-ar fi fost această perioadă de iarnă fără minunatul Praznic al Nașterii Domnului și fără salba de praznice și sărbători care îi urmează!? Oare bucuria noastră, a celor credincioși, ar mai fi fost aceeași?

Iată că, de peste două milenii, vestea Întrupării Fiului lui Dumnezeu este cea care oferă sens și substanță sărbătorii noastre, dar și cea care aduce speranță și mângâiere în viața omului. **Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos este temelia bucuriei tuturor oamenilor, de ieri și de azi**, pentru că, așa cum învață un mare Sfânt Părinte al Bisericii, Sfântul Grigorie Teologul (†390), „Hristos S-a născut pentru noi pentru ca El, care ne-a dat existența, să ne dea și fericirea sau, mai mult chiar, pentru ca prin întruparea Sa să ne readucă la viața fericită de la care noi am decăzut prin păcat”³.

În învățătura și cultul Bisericii noastre dreptmăritoare,

² Sedelnă, gl. 8, utrenia Praznicului Nașterii Domnului.

³ Sf. GRIGORIE TEOLOGUL, *Predică la Nașterea Domnului*, p. 5.

sărbătoarea Nașterii Domnului vestește bucuria regăsirii noastre ca fii ai lui Dumnezeu. Din dragoste, Mântuitorul S-a făcut om pentru ca omul să se îndumnezeiască, adică să se mântuiască. Prin urmare, Crăciunul și toate praznicele care îi urmează sunt tot atâtea popasuri care ne îndeamnă către o altfel de veselie, către o bucurie duhovnicească. De aceea, **în tradiția creștină autentică, bucuria prăznuirii Nașterii Domnului se reflectă negreșit în frumusețea și solemnitatea slujbelor bisericești, în pregătirea trupească și duhovnicească a credincioșilor, în prezența lor la Sfânta Liturghie, dar și în mulțimea colindelor și a datinilor care împodobesc această perioadă din anul liturgic și care sunt expresii tipice ale simțirii religioase românești.**

Iubiți credincioși și credincioase

În viața creștină, **fiecare moment de bucurie este prilej de rugăciune și de cântare**, pentru că omul credincios are întotdeauna conștiința că Dumnezeu îi este alături și îl binecuvântează.

Dacă cercetăm cărțile Sfintei Scripturi, putem observa că bucuria, în toate formele ei de manifestare, este rezultatul intervenției lui Dumnezeu și a binefacerilor Sale față de oameni. Astfel, în Vechiul Testament citim că *poporul ales s-a bucurat atunci când a fost eliberat din robia egipteană și s-a închinat* (Ieșire 4, 31); în cartea Levitic, se amintește că Dumnezeu a primit jertfa lui Moise, moment în care

poporul „a scos strigăte de bucurie și a căzut cu fața la pământ” (Levitic 9, 23); în mai multe rânduri, psalmistul dă mărturie despre faptul că *Domnul este bucurie* (Psalmi 31, 8) și ne îndeamnă: „strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați” (Psalmi 80, 1). În Noul Testament, în Evanghelia după Luca, întâlnirea dintre Maica Domnului, care îl purta în pânțece pe Mântuitorul, și Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul, este, din nou, ales moment de bucurie (Luca 1, 44, 47). Imediat după Învierea Sa din morți, Mântuitorul le întâmpină pe femeile mironosițe cu îndemnul „Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat” (Matei 28, 9). După Înălțarea Mântuitorului la cer, evanghelistul Luca ne relatează că apostolii „s-au închinat și s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare” (Luca 24, 52).

Este cât se poate de relevant că, în Sfânta Scriptură, **bucuria este una dintre particularitățile sau trăsăturile celor credincioși. Ea nu este o simplă emoție vremelnică, ci devine și se dezvoltă ca o adevărată virtute a omului credincios.** Pentru creștini, bucuria este o calitate și o realitate; ea este expresia neechivocă a relației personale cu Dumnezeu. Credinciosul care se împărtășește din prezența lui Dumnezeu și care are conștiința apropierii de Hristos trăiește o bucurie continuă susținută de nădejdea mântuirii. El nu poate fi trist, pentru că *însăși bucuria lui Hristos sălășluiește întru el* (Ioan 15, 11).

Dar această bucurie creștină cu ecou mântuitor nu este una inertă, statică sau stearpă. **Bucuria celui credincios este una lucrătoare și luptătoare; ea îndeamnă la acțiune, la mărturisire, la propovăduire. Credinciosul care se bucură participă activ la viața Bisericii, pentru că acolo este Hristos, izvorul bucuriei; în bucuria sa, creștinul se roagă neîncetat, cântă, înfăptuiește binele. Bucuria lui devine molipsitoare, îmbietoare, convingătoare, polarizantă. Câtă liniște și pace poate aduce omului o faptă bună și cât de tulburător și dureros este păcatul!**

Evenimentul Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos, în ieslea din Betleem, este unul dintre cele mai frumoase exemple de manifestare a bucuriei creștine din istoria mântuirii. Evanghelistul Luca ne relatează că, imediat după nașterea Mântuitorului, un înger s-a arătat păstorilor din apropiere și le-a spus: *„Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David”* (Luca 2, 10-11). Care a fost reacția păstorilor? *„Au slăvit și au lăudat pe Dumnezeu, pentru toate câte auziseră și văzuseră”* (Luca 2, 20). Sfânta Evanghelie ne mărturisește că de Nașterea lui Hristos s-au bucurat și îngerii: *„Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”* (Luca 2, 13-14). Nu mai puțin bucuroși au fost și magii de la Răsărit, care, sub

îndrumarea teiei, l-au aflat pe Prunc și s-au închinat Acestuia, aducându-I daruri ca unui mare Împărat: aur, tămâie și smirnă (Matei, capitolul 2).

Această bucurie a Nașterii Domnului, care odinioară a cuprins și cerul, și pământul, s-a transmis peste veacuri până în zilele noastre întocmai unui tezaur de mare preț. **Păstrând datina de secole a Bisericii noastre, prăznuim astăzi Întruparea sau Nașterea cea după trup a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și ne bucurăm și mărturisim bucuria noastră tuturor, prin rugăciune și participare la Sfânta Liturghie în lăcașul de cult, prin cântare de colinde împreună cu familia și cunoscuții și mai ales prin fapte de milostenie și întrajutorare îndreptate către semenii noștri, pentru că bucuria cheamă întotdeauna la comuniune, la unitate. Un praznic este duhovnicește prisositor creștinului numai atunci când e petrecut cu bună cuviință și când adâncă lui semnificație găsește ecou în conștiință și germinează fapte bune.**

Trebuie remarcat faptul că solemnitatea Crăciunului nu este legată de perioada din anul calendaristic pe care o parcurgem, nici de străduințele și frământările care ne acaparează spre final de an. **Frumusețea și însemnătatea Crăciunului sunt date de prezența Mântuitorului în mijlocul oamenilor. Hristos Întrupat este esența sau miezul Praznicului Nașterii. El este „Soarele Dreptății” (Maleahi 3, 20) care ne luminează cu razele bucuriei și ale speranței,**

pentru că, așa cum amintește evanghelistul, „Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Sfântul Maxim Mărturisitorul (†662) învață că, „prin iubirea Sa neînțeleasă și infinită pentru om, Fiul lui Dumnezeu a devenit tocmai ceea ce iubea, adică om”⁴.

Tocmai această iubire nemijlocită și nețarmurită a lui Dumnezeu față de om întreține bucuria noastră, a tuturor. Comparativ cu soarele fizic, ce răsare vizibil pe cer, tronând deasupra orizontului, Hristos, „Soarele Dreptății” se pogoară pe pământ, adică răsare în sens invers, de sus în jos, pentru a intra în legătură cu omul și a-l ridica la cer. **Hristos se Întrupează astăzi și, odată cu Întruparea Sa, caută să se sălășluiască tainic în casele și sufletele oamenilor. Iubirea lui Dumnezeu sălășluită în umanitate determină iubirea noastră față de semenii. De aceea, comparativ cu oricare alt praznic, Crăciunul este și prilej al darurilor, adică al bucuriei exprimate prin iubire dăruitoare față de toți oamenii.**

Binecuvântați creștini,

Este Praznicul Nașterii Domnului. Este Crăciunul. Este momentul pe care colindătorii l-au vestit cu o bucurie sinceră și curată. În aceste zile de mare taină, suntem

⁴ Prof. Dr. Dan-Ilie CIOBOTEA, „Hristos din ceruri întâmpinați-L. Nașterea Domului – descoperirea tainei iubirii și a libertății adevărate”, în revista *Mitropolia Banatului*, anul XXXVI (1986), nr. 6 (noiembrie-decembrie), p. 23.

chemați cu toții să devenim hristofori și mesageri ai bucuriei creștine.

Omului credincios îi este propriu ca orice moment de bucurie să îl împărtășească cu ceilalți. Din acest motiv, întocmai magilor de odinioară, suntem chemați să împărțim simbolic bucuria noastră cu toți oamenii. Referindu-se la darurile magilor, Sfântul Ierarh Inochentie al Odesei (+1857) învață că *„aduc aur aceia care jertfesc întru slava lui Dumnezeu și în folosul aproapelui câte ceva din ostenele și câștigurile lor. Tămâie aduc aceia care întrebuițează întru slava Lui și în folosul aproapelui talentele lor, cunoștințele și meșteșugurile lor, care fără îndoială alcătuiesc ceva ce nu se poate cumpăra cu tot aurul. Smirna ca și tămâia dă mireasmă bună, dar însușirea ei deosebită e că este foarte amară, de aceea și închipuie bolile, neajunsurile, lacrimile și suferințele care trebuie suportate în duhul credinței și al dragostei”*⁵.

Totodată, Praznicul Nașterii Domnului ne cheamă și la bucurie duhovnicească exprimată prin rugăciune și cântare. Rugăciunea ne apropie de Dumnezeu. Sfântul Maxim Mărturisitorul ne învață că *„cine iubește pe Dumnezeu stăruie în rugăciunea curată și aruncă din sine toată patima ce-l împiedică de la aceasta”*⁶. Dacă bucuria creștinilor este

⁵*** „Cum să prăznuim Nașterea Domnului”, în revista *Mitropolia Banatului*, anul IV (1954), nr. 11-12 (noiembrie-decembrie), p. 35.

⁶ Sf. MAXIM MĂRTURISITORUL, *Capete despre dragoste* (a doua sută), în colecția *Filocalia sfințelor nevoițe ale desăvârșirii*, vol. II, traducere din grecește, introducere și note de pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2008, p. 83.

mărturia limpede a comuniunii cu Hristos, atunci rugăciunea curată și sinceră este calea prin care această comuniune dintre om și Dumnezeu trebuie și poate fi menținută. **Nu există praznic și nici bucurie creștină fără rugăciune.**

Vă dorim ca salba de praznice împăratești care împodobesc anul bisericesc în această aleasă perioadă de iarnă să vă fie tot atâtea popasuri de rugăciune și de bucurie duhovnicească, spre folos sufletesc și trupesc nemijlocit, spre roade de mântuire și viață veșnică.

Să îl primim cu bucurie pe Dumnezeu în „ieslea” inimilor noastre! Să îl încălzim cu dragostea și cu credința noastră! Cu speranță neclintită, să propovăduim vestea Crăciunului peste tot în jurul nostru, rostind cu glas de bucurie: *„Hristos se naște măriți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L, Hristos pe pământ înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L că S-a preamărit în veci”*. Amin.

La mulți ani cu bucurii!

Cu arhieresti binecuvântări, al Dumneavoastră rugător către Hristos,

† IERONIM,
Episcopul Daciei Felix

the 1990s, the number of people with diabetes has increased in all industrialized countries. In the Netherlands, the prevalence of diabetes is estimated to be 6.5% in 1995, which corresponds to 1.2 million people (1).

Diabetes is a chronic disease with a high prevalence and a high mortality. The most common complications of diabetes are cardiovascular disease, nephropathy, retinopathy, and neuropathy. The prevalence of these complications increases with the duration of diabetes and the degree of glycaemic control (2).

The aim of this study was to determine the prevalence of diabetes in the general population of the Netherlands in 1995. The study was part of the National Health Survey (NHS) 1995, a large-scale, cross-sectional survey of the general population of the Netherlands. The NHS 1995 was conducted by the National Institute for Public Health and the Environment (RIVM) in cooperation with the Dutch Ministry of Health, Welfare and Sport (VWS).

The NHS 1995 was a cross-sectional survey of the general population of the Netherlands. The survey was conducted in 1995 and included a total of 100,000 people. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household.

The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household.

The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household.

The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household.

The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household. The survey was conducted in 1000 households, with 100 people in each household.